

I.

DUCHOVNÍ SVĚT

V okamžiku smrti vystoupí duše ze svého těla. Je-li duše starší a má zkušenosti z mnoha předchozích životů, ihned pozná, že je volná, a vydá se domů. Tyto vyvinuté duše nemusí nikdo vítat, avšak většina z těch, se kterými pracuji, se vně zemské astrální roviny setká s průvodci. Mladé duše nebo zesnulé děti mohou být poněkud dezorientovány, dokud si pro ně do základní úrovně někdo nepříjde. Existují duše, které chtějí nějaký čas zůstat na místě své smrti, většina si však přeje odejít ihned. Čas nehraje v duchovním světě žádnou roli. Duchové, kteří chtějí utěšit někoho, kdo pro ně truchlí, nebo mají jiné důvody k tomu, aby zůstali blízko místa své smrti, nepocítí uží žádný časový posun. Na rozdíl od lineárního času existuje pro tyto duše pouze *nyní*.

Jak se duše stále více vzdalují Zemi, obklopuje je čím dál jasnější světlo. Některé krátce uvidí šedivou temnotu a budou mít pocit, že procházejí tunelem nebo portálem. Rozdíl mezi těmito dvěma fenomény závisí na rychlosti, s níž duše opustí tělo a která je zase ve vzájemném vztahu s její zkušeností. Pocit tahu způsobeného našimi průvodci může být jemný, ale také silný podle toho, jak je duše vyspělá a schopna přizpůsobit se změnám. V počátečních fázích opouštění pozemského světa obklopují všechny duše „chomáčkovitá oblaka“, které však brzy prořídnou a umožní duším výhled do velké vzdálenosti. To je okamžik,

kdy průměrná duše vidí jakýsi přízračný energetický útvar, který směřuje přímo k ní a jenž může být někým z našich zesnulých přátel, avšak mnohem častěji je to náš průvodce. V případech, kdy potkáme své manžele, manželky nebo přátele, je náš průvodce rovněž nablízku, aby se postaral o proces přechodu. Za celá léta svého výzkumu jsem nenařazil na nikoho, kdo by se setkal s nějakou významnou náboženskou postavou, jako je například Ježíš nebo Buddha. Avšak láska těchto velkých pozemských učitelů je přítomna v osobách průvodců, kteří jsou nám přiděleni.

Jakmile jsou duše převedeny na místo, které nazývají domovem, změní se jejich podstata. Nejsou již déle lidmi tak, jak si člověka představujeme my – s jeho konkrétními emocionálními, duševními a tělesnými vlastnostmi. Kupříkladu necítí žádný zármutek nad svou nedávnou smrtí – na rozdíl od svých blízkých. Jsou to naše duše, které nás zde na Zemi činí lidmi, ale bez svých těl již nepatříme pod rod *homo sapiens*. Duše je obklopena takovým majestátem, který se vymyká jakémukoliv popisu. Já sám si představuji duše jako inteligentní bytosti energie. Bezprostředně po smrti se cítí nezvykle, neboť je již netíží dočasná tělesná schránka s mozkem a centrálním nervovým systémem. Některým trvá delší dobu, než se přizpůsobí.

Energie duší je schopna rozdělit se na mnoho identických částí, podobně jako je tomu u hologramu. Může žít současně v několika tělech, ačkoliv je to mnohem méně obvyklé, než se často píše. Díky této schopnosti však vždy zůstává část naší světelné energie mimo nás – v duchovním světě. Proto můžete při návratu ze života spatřit například svou matku, přestože zemřela již před třiceti pozemskými léty a mezitím se znovu převtělila.

Doba orientace, po kterou se s pomocí svých průvodců seznamujeme s prostředím, než se připojíme ke své kmenové skupině, je různá u každé z duší a také po každém z jejich pozemských životů. Je to klidné období dotazování

se s možností ventilovat všechny frustrace, spojené s právě ukončeným životem. Orientace je zamýšlena jako počáteční hodnotící schůzka, kde nás citlivě vyslechnou naši vnímaví a starostliví průvodci-učitelé.

Schůzka může být dlouhá či krátká podle toho, co jsme s ohledem na svá životní předsevzetí splnili nebo naopak nesplnili. Přezkoumány jsou rovněž zvláštní karmické záležitosti, třebaže budou podrobně probrány později v kmenové skupině. Energie některých duší není poslána do příslušných skupin ihned po návratu. Jsou to ty duše, které byly znečištěny svými fyzickými těly a měly podíl na nějaké špatnosti. Je také rozdíl mezi proviněním bez předem promyšleného záměru někomu ublížit a úmyslným zločinem. Stupeň ublížení – od škodolibosti až po zlovůli – je pečlivě vyhodnocován.

Ty duše, které se podílely na nějakém zlu, jsou umístěny do zvláštních center, které někteří klienti nazývají *jednotkami intenzivní péče*. Bylo mi řečeno, že zde je jejich energie přetvořena tak, aby byla znovu čistá. V závislosti na stupni svého provinění mohou být tyto duše poměrně rychle poslány zpět na Zemi. Pro svůj další život si mohou zvolit třeba osud oběti jiného zlého činu. Pokud však jejich činy měly dlouhotrvající následky, byly obzvláště kruté nebo postihly mnoho životů, je to znak jistého pokřiveného modelu chování. Takovéto duše mohou strávit dlouhou dobu v duchovním osamocení, a to někdy i několik tisíc pozemských let. Základním principem duchovního světa je přesvědčení, že jakýkoliv zlý skutek, ať už záměrný či nikoliv, musí být nějakým způsobem v příštím životě odčiněn. Není to chápáno jako trest ani pokání, ale spíš jako příležitost ke karmickému růstu. Neexistuje tedy žádné peklo, snad kromě Země samotné.

Některé životy jsou natolik těžké, že se duše vrátí domů velmi unavená. Navzdory oživovacímu energetickému procesu, kterým průvodci u brány spojí své energie

s našimi, můžeme stále pociťovat úbytek energie. V takových případech je místo oslav žádoucí spíše odpočinek a chvíle samoty. Těmto duším je před jejich opětovným připojením ke skupině odpočinek skutečně dopřán. Naše duševní skupiny mohou být bouřlivé a nespoutané nebo naopak nesmělé, avšak vždy berou ohled na to, čím jsme prošli v poslední inkarnaci. Všechny skupiny vítají své přátele zcela specifickým způsobem a s hlubokou láskou a kamarádstvím.

Návrat domů je přechodné, ale velmi radostné období, zvláště pak následuje-li po fyzickém životě, ve kterém nebylo mnoho příležitostí ke karmickému kontaktu s našimi blízkými dušemi. Většina mých klientů mi řekla, že byli přivítáni vesele, že se se všemi objali a hodně se s nimi nasmáli, což je podle mého charakteristický znak života v duchovním světě. Tyto skutečně temperamentní skupiny, které pro navrátilce chystaly pečlivě připravené oslavy, někdy přeruší všechny ostatní aktivity. Jeden z mých klientů k tomu řekl toto: „Po návratu z mého posledního života přichystala má skupina přímo pekelnou párty s hudbou, vínem, tancem a zpěvem. Vše naaranžovali tak, aby to vypadalo jako na slavnosti z antického Říma – mramorové dvorany, tógy a exotický nábytek, tak běžný v našich společných životech ve starověku. Melissa (primární duševní partner) na mne čekala úplně vepředu a vypadala jako ve svých nejlepších letech, kdy si ji pamatuji nejkrásnější.“

Počet členů duševních skupin se pohybuje mezi třemi až dvaceti pěti při průměrném počtu pěti členů. Může se stát, že členové sousedních skupin chtějí navázat vzájemný kontakt. Tato činnost je často příznačná pro starší duše, které se s dušemi z jiných skupin znají z mnohasetletých vztahů a minulých životů. Několik desítek milionů diváků ve Spojených státech vidělo pořad s názvem *Sightings* *), vyrobený v roce 1995 společností Paramount, který se

*) volně přeložitelné jako *Pozorování* – pozn. překl.

zčásti věnoval i mé práci. Ti, kteří tento pořad o posmrtném životě sledovali, si možná vzpomenou na jednu mou klientku jménem Colleen, která popisovala naše společné sezení. Uvedla, že když se vrátila ze života do duchovního světa, ocitla se na velkolepém slavnostním plese ve stylu sedmnáctého století. Návrat mé klientky přišlo přivítat více než sto lidí. Místo a doba, které Colleen tak milovala, bylo vytvořeno do nejmenších detailů, aby mohla svůj proces obnovy energie začít stylově.

Po návratu domů se tedy může duše ocitnout ve dvou typech prostředí. Prvním případem je ten, kdy několik duší krátce přivítá navrátilce u brány a poté ho přenechá péči průvodce, který mu pomůže s počáteční orientací. Častěji však uvítací výbor čeká, až se duše znovu připojí ke své skupině. Tato skupina může být například izolována ve školní třídě nebo je shromážděna na schodech chrámu, sedí v zahradě nebo se navrátilce setká s mnoha dušemi v atmo-sféře rozlehlé studovny. Ti, kteří při návratu do svého duchovního přístavu procházejí územím jiných skupin, někdy postřehnou, jak duše, se kterými byli spojeni v mi-nulých životech, vzhlednou a pozdraví je úsměvem či zamáváním.

Způsob, jakým subjekt vnímá prostředí své duševní skupiny, závisí na stupni jeho vývoje, ačkoliv vzpomínky na atmosféru školní třídy jsou vždy velmi živé. V duchovním světě jsou duše vzdělávány na základě své vyspělosti a zralosti. Duše na Zemi procházejí inkarnací již od doby kamenné, to však není záruka pokroku. Ve svých přednáškách se často zmiňuji o klientovi, který podstoupil čtyři tisíce let minulých životů, než konečně překonal žárlivost. Mohu dosvědčit, že dnes již nežárlí, ačkoliv nedosáhl významnějšího pokroku v boji se svou nesnášenlivostí. Některým studentům trvá déle, než pochopí určité lekce – stejně jako tomu je v pozemských školách. Je však prav-

da, že všechny vysoce vyspělé duše jsou dušemi starými jak z hlediska znalostí, tak i zkušeností.

V *Putování duší* jsem rozdělil duše do tří základních skupin – začátečníci, středně pokročilí a pokročilí – a uvedl příklad pro každou z nich. Vysvětlil jsem také, že mezi těmito kategoriemi existují ještě jemné vývojové nuance. Obecně lze říci, že duševní skupiny jsou složeny z bytostí na přibližně stejném stupni rozvoje, přičemž jednotliví členové mají své individuální silné a slabé stránky. Tyto vlastnosti zaručují rovnováhu skupiny. Duše si navzájem pomáhají, předávají si informace a zkušenosti z minulých životů a také se znovu zamýšlejí nad tím, jak přistupovaly k pocitům a emocím, jež byly s těmito zkušenostmi přímo spojeny. Každá stránka života je podrobně rozebrána; členové ve skupině si někdy dokonce prohodí své role, aby získali jiný úhel pohledu. Když duše vyspějí ve středně pokročilé, začnou se specializovat v těch oblastech, v nichž prokázaly jisté dovednosti. Toto téma přiblížím v dalších kapitolách.

Jedním z velmi důležitých výsledků mého výzkumu byl objev různobarevných energií, jimiž se duše v duchovním světě projevují. Tyto barvy souvisejí se stupněm pokročilosti duše. Toto zjištění se utvářelo velmi dlouho v průběhu mnoha let a bylo pro mne jedním z ukazatelů postupu v procesu vyhodnocování klientských sezení. Tímto způsobem jsem také mohl identifikovat jiné duše, které mé subjekty kolem sebe pozorovaly, když byly ve stavu transu. Zjistil jsem, že čistě bílá je charakteristická pro mladou duši, přičemž s vyšším stupněm vyspělosti se duševní energie stává sytější a přechází do oranžových, žlutých, zelených a konečně modrých odstínů. Kromě těchto centrálních aur existuje v rámci každé skupiny jemné duhové halo, jehož barvy souvisejí s charakterovými stránkami každé duše.